

122825 133825

การนำหลักความรับผิดโดยเด็ดขาดมาใช้ในความผิด
ทางเพศสำหรับเด็ก

สุทธารี เขื่อนแก้ว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยพายัพ
ธันวาคม 2553

ชื่อเรื่อง

การนำหลักความรับผิดโดยเด็ดขาดมาใช้ในความผิดทางเพศสำหรับเด็ก

ผู้จัดทำ

สุทธารี เชื่องแก้ว

หลักสูตร

นิติศาสตร์อบรมฯบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญลักษณ์ ปัญวัฒนลิขิต

วิทยานิพนธ์ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร
นิติศาสตร์อบรมฯบัณฑิต

(อาจารย์ ดร.สุทธารี รัตนพิมูลย์)

คณบดีคณะนิติศาสตร์

คณะกรรมการสอบบัณฑิตวิทยานิพนธ์

1.

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ ลิขิธิพิทักษณกุล)

2.

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ประธาน วัฒนาภรณ์)

3.

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สุทธารี รัตนพิมูลย์)

4.

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญลักษณ์ ปัญวัฒนลิขิต)

อนุมัติเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2553

สงวนลิขสิทธิ์ © สุทธารี เขื่อนแก้ว มหาวิทยาลัยพายัพ

PAYAP UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จัดพิมพ์ได้สำเร็จเสร็จสมบูรณ์ได้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญลักษณ์ ปัญวัฒน์ลิขิต ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อีกทั้งยังคงอยู่เป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ และช่วยแนะนำทางที่ถูกต้องในส่วนที่เป็นข้อบกพร่อง เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับการแก้ไขอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด ตลอดจนยังกรุณาช่วยผลักดันส่งเสริมผู้เขียนด้วยความเมตตาเสมอมา จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล ที่กรุณามอบให้เป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และยังเป็นผู้ชุดประกายชื่นนำไป ผู้เขียนเริ่มต้นจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รองศาสตราจารย์ ประธาน วัฒนาวนิชย์ และอาจารย์ ดร.สุชาดา รัตนพิบูลย์ ที่สละเวลาเข้าร่วมเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ให้แก่ผู้เขียน และยัง กรุณาสละเวลาในการช่วยพิจารณาตรวจแก้ไขความถูกต้องของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.เขตไทร ลังการพินธ์ ที่กรุณาช่วยเหลือตรวจสอบแก้ไขเนื้อหาภาษาอังกฤษในส่วน ของบทคัดย่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ท่านปัญญาภัตโน วิริยะวนิช ผู้พิพากษาอาชญาศาสตร์อุทธรณ์ภาค 7 ที่กรุณาช่วยสืบหน้าข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างมาก ต่อผู้เขียนในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ท้ายนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณบิดา แม่ค่า และครอบครัวอันเป็นที่รักของผู้เขียน ที่เชื่อมั่นในตัวผู้เขียน อีกทั้งยังสนับสนุนและช่วยเหลือผู้เขียนในทุกด้านตลอดมา ตลอดจน เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่เคยช่วยเหลือในการค้นหาข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีเสมอมา

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม ผู้เขียน ขอขอบความดีทั้งหมดนี้ให้แก่บุคคลซึ่งดันทุกคน

สุทธารี เขื่อนแก้ว

19 มีนาคม 2553

ชื่อเรื่อง	: การนำหลักความรับผิดโดยเด็ดขาดมาใช้ในความผิดทางเพศสำหรับเด็ก
ผู้จัดทำ	: สุทธารี เมืองแก้ว
หลักสูตร	: นิติศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญลักษณ์ ปัญวัฒนลิขิต
วันที่อนุมัติผลงาน	: 19 มีนาคม 2553
จำนวนหน้า	: 159
คำสำคัญ	: หลักความรับผิดโดยเด็ดขาด ความผิดทางเพศ เด็ก

บทคัดย่อ

ความผิดทางเพศฐานข่มขืนกระทำชำเราเด็ก เป็นการกระทำที่ละเมิดต่อเสรีภาพทางเพศและศิลธรรมทางเพศของเด็กอย่างร้ายแรง นอกจากนี้ยังสร้างความสะเทือนใจต่อประชาชนในสังคมโดยเฉพาะผู้ปกครองของเด็ก ทำให้ประชาชนในสังคมเกิดความไม่มั่นใจในเสรีภาพทางเพศ และความปลอดภัยต่อเนื้อตัวร่วงกายของตนเอง

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณากฎหมายในประเทศไทยที่นำมาใช้บังคับในความผิดทางเพศฐานข่มขืนกระทำชำเราแล้ว จะพบว่ามีการบัญญัติไว้ในมาตรา 277 แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่จาก ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นกลับพบว่ามาตรา 277 ดังกล่าวไม่สามารถบังคับใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมไทยได้ เพราะกฎหมายไม่สามารถลงโทษผู้กระทำความผิด และให้ความยุติธรรมต่อเด็กผู้เสียหายได้อย่างแท้จริง จากการอาศัยช่องว่างของกฎหมายของผู้กระทำความผิด โดยข้างการไม่รู้เท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิด เช่น คำพิพากษาฎีกาที่ 4665/2547 หรือการอ้างความสำคัญผิดในอายุของเด็ก เช่น คำพิพากษาฎีกาที่ 4698/2540 เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อสังคมทั้งสิ้น

ผู้เขียนจึงมุ่งศึกษาเฉพาะเรื่องความผิดเกี่ยวกับเพศในฐานความผิดข่มขืนกระทำชำเราเด็กตามมาตรา 277 โดยยึดพื้นฐานจากฐานความผิดข่มขืนกระทำชำเราทั่วไปตามมาตรา 276 ของประมวลกฎหมายอาญาไทย นอกจากนี้ยังได้ทำการศึกษากฎหมายที่บังคับใช้ในความผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็กของประเทศไทยซึ่งกุศลและประเทศไทยบรรลุเมริค ซึ่งมีการนำหลัก

ความรับผิดโดยเด็ดขาดมาบังคับใช้ในความผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็กมาแล้วอย่างซ้านาน เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์และใช้เป็นแนวทางในการนำหลักความรับผิดโดยเด็ดขาดมาบังคับใช้ในความผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็กในประเทศไทย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ใช้วิธีการศึกษาวิจัยจากเอกสาร (Documentary Research) โดยการศึกษา จากหนังสือ บทความ หลักกฎหมาย คำพิพากษา ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ การหาข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต (Internet Database) ตลอดจนแนวคิดของนักกฎหมายทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศต่างๆที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาพบว่า การนำหลักความรับผิดโดยเด็ดขาดมาบังคับใช้ในความผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็กในประเทศไทยยังคงมีอยู่ จะถูกนำมาใช้ในความผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปี ตามมาตรา 5 ลิบ มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศ ค.ศ. 2003 โดยกำหนดการกระทำทางเพศต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปี ย่อมมีความผิดทันที ซึ่งวัตถุประสงค์ของหลักความรับผิดโดยเด็ดขาดในความผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็กของประเทศไทยยังคงมีขึ้นเพื่อคุ้มครองความบริสุทธิ์ไว้เดียงสาของเด็ก และเพื่อคุ้มครองศีลธรรมทางเพศของเด็ก

ส่วนประเทศไทยนั้น การใช้หลักความรับผิดโดยเด็ดขาดในความผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็กจะอยู่ในรูปแบบของ Statutory Rape ของแต่ละมลรัฐ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองศีลธรรมทางเพศ และป้องความบริสุทธิ์ไว้เดียงสาของเด็ก โดยมีหลักพื้นฐานคือการห้ามมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด และบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดก็ไม่สามารถให้ความยินยอมเพื่อมีกิจกรรมทางเพศกับบุคคลได้ ได้

ผู้เขียนเห็นว่า หลักความรับผิดโดยเด็ดขาดเป็นหลักที่มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปปรับบังคับใช้กับกฎหมายอาญาในประเทศไทยได้ จึงควรที่จะนำหลักความรับผิดโดยเด็ดขาดมาใช้บังคับในความผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็กในกฎหมายไทยเป็นอย่างยิ่ง เพื่อไม่ให้ผู้กระทำความผิดล้างการไม่รู้ชื่อเหตุจริง หรือความสำคัญผิดในอายุของเด็กมาเป็นข้ออ้างให้ตนพ้นผิดได้ อีกทั้งยังเป็นการป้องปารามให้ผู้กระทำการเกิดความยับยั้งชั่งใจก่อนที่จะกระทำการผิดตลอดจนเพื่อคุ้มครองศีลธรรมทางเพศของคนในสังคม

Title : Strict Liability in Sexual Offences Against Children.

Researcher : Sudtaree Khaunkeaw.

Degree : Master of Law
Payap University, Chiang Mai, Thailand.

Advisor : Assistant Professor Dr. Sanyalux Panvatanalikit.

Date Complete : 19 December 2010.

Number of Pages : 159.

Keyword : Strict Liability, Sexual Offence, Children.

ABSTRACT

The offences of raping of a child is a violation of sexual freedom and sexual morals very seriously, furthermore it makes public depressed, especially children's parent and makes people who living in their society not confident in sexual freedom and the security at their own body.

However, when consider the laws in Thailand about observe for rape offences. It found that it is in Criminal Code of Section 277. But in fact, it found that Section 277 cannot be enforced with accordance in the actual situation in Thai society, because the law cannot be brought into force to punish sex offenders and uphold justice to the injured child truly by claiming the mistake of age such as the Supreme Court decision 4665/2547 or the Supreme Court decision 4698/2540 etc. which are the problem that affect of serious damage to public.

The author focus only at the specific child raping under section 277, by base on rape under section 276 in Criminal Code's of Thailand. Moreover, it will study the enforcement of law in child sexual offences in England and the United States which was Strict Liability rule enforced in sexual offences involving children very long time. In order to analyze and guiding of Strict Liability rule of enforcement to apply for use in child sexual offences in Thailand

This thesis is used the documentary methodology from laws, judgments textbooks from both of Thai and foreign, also opinion from lawyers and scholars, books, journals, articles and from internet content as well as the ideas of lawyers both of Thailand and other countries concerned.

It found that the study of Strict Liability in sexual offences in England, it will protect the innocence of children under 13 years old. These provided in section 5-8 of the Sexual offences Act 2003 for the purpose of child sexual and moral freedom protection. And in the United States, Strict Liability framework is applied in Statutory Rape laws. Because the state maintains a strong interest in protecting children from sexual exploitation by older individuals and physical and emotional trauma due to early sexual activity. By the basic principle, Statutory Rape is unlawful sexual intercourse with a person under a specified age and the age below the law permitted and the person under the law permitted cannot consent to have sexual activity.

By the author's opinion, Strict Liability rule is the main effective doctrine and can be adapted to enforce with criminal law in Thailand. Therefore, it should bring Strict Liability rule to enforce with child sexual offences in the law of Thailand, in order to prevent the sexual offender claims mistake of age in child raping as an excuse to be acquitted. Moreover, it deterrence people to restrain their mind before commits their crimes, as well as to protecting sexual morality of society.

สารบัญ

กิตติกรรมประกาศ	๑
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
สารบัญ	๑
สารบัญตาราง	๑
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	6
1.3 สมมติฐานการศึกษา	6
1.4 ขอบเขตการศึกษา	6
1.5 วิธีดำเนินการศึกษา	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 แนวคิดหลักความรับผิดโดยเด็ดขาดและแนวคิดการคุ้มครองเด็ก	8
2.1 แนวคิดหลักความรับผิดโดยเด็ดขาด	8
2.1.1 ความหมายของหลักความรับผิดโดยเด็ดขาด	9
2.1.2 ประวัติความเป็นมาของหลักความรับผิดโดยเด็ดขาด	10
2.1.3 วัตถุประสงค์ของหลักความรับผิดโดยเด็ดขาด	12
2.1.4 หลักเกณฑ์พื้นฐานของหลักความรับผิดโดยเด็ดขาด	13
2.2 แนวคิดการคุ้มครองเด็ก	20
2.2.1 ความหมายของ “เด็ก”	21
2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิเด็ก	22
2.2.2.1 ปฏิญญาสาがら้ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน	24

สารบัญ (ต่อ)

2.2.2.2 กติกรรมระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม	24
2.2.2.3 กติกรรมระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง	25
2.2.2.4 ปฏิญญาสากัดว่าด้วยเรื่องสิทธิเด็ก ค.ศ. 1924 หรือปฏิญญาเจนีวา	26
2.2.2.5 ปฏิญญาสากัดว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งชนบุรุษชาติ	26
2.2.2.6 อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก	28
2.2.3 ทฤษฎีการล่วงละเมิดทางเพศเกี่ยวกับเด็ก	30
2.3 ทฤษฎีความเสี่ยง	32
บทที่ 3 หลักความรับผิดโดยเด็ดขาดในความผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็ก ตามกฎหมายต่างประเทศ	36
3.1 ประเทศไทย	36
3.1.1 พระราชบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศ ค.ศ. 1956 (Sexual Offenses Act 1956)	40
3.1.2 พระราชบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศ ค.ศ. 2003 (Sexual Offenses Act 2003)	42
3.2 ประเทศสหรัฐอเมริกา	69
3.2.1 กฎหมายที่บัญญัติความผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็ก	74
3.2.2 บทบัญญัติความผิดทางเพศในประเทศสหรัฐอเมริกา	85
3.2.3 เกณฑ์อายุที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย	93
บทที่ 4 หลักความรับผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็กตามกฎหมายไทย	101
4.1 วิวัฒนาการความผิดเกี่ยวกับเพศฐานขั้นกระทำชำเราตามกฎหมายไทย	101
4.1.1 กฎหมายตราสามดวง	103
4.1.2 พระราชกำหนดถูกชนะขั้นเข้มล่วงประเวณี ร.ศ. 118	104
4.1.3 กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127	107
4.1.4 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499	112

สารบัญ (ต่อ)

4.1.5 ประมวลกฎหมายอาญาก่อนประกาศใช้พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550	112
4.1.6 ประมวลกฎหมายอาชญาฉบับปัจจุบัน	115
4.2 ความหมายและองค์ประกอบความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรากรณีทั่วไป และความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเด็กตามกฎหมายไทย	117
4.2.1 ความหมายของคำว่า “ข่มขืนกระทำชำเรา”	118
4.2.2 องค์ประกอบความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรากรณีทั่วไป และความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเด็กตามกฎหมายไทย	120
4.2.3 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างความผิด ฐานข่มขืนกระทำชำเรากรณีทั่วไปตามมาตรา 276 และ ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเด็กตามมาตรา 277	128
4.3 บทวิเคราะห์ปัญหาความผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็กที่เกิดขึ้นในประเทศไทย	138
4.3.1 การอ้างหลักการไม่รู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิด	139
4.3.2 การอ้างหลักความสำคัญผิดในข้อเท็จจริง	141
4.4 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความผิดทางเพศฐานข่มขืนกระทำชำเราเด็ก ตามกฎหมายไทยกับกฎหมายต่างประเทศ	146
4.4.1 องค์ประกอบภายนอกของความผิด	146
4.4.2 องค์ประกอบภายในของความผิด	149
4.4.3 คุณธรรมทางกฎหมาย	150
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	153
5.1 บทสรุป	153
5.2 ข้อเสนอแนะ	159
บรรณานุกรม	160

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก คำพิพากษาฎีกាដ้วยที่ 5176/2538	170
ภาคผนวก ข คำพิพากษาฎีกាដ้วยที่ 6405/2539	174
ภาคผนวก ค คำพิพากษาฎีกាដ้วยที่ 4698/2540	175
ภาคผนวก ง คำพิพากษาฎีกាដ้วยที่ 2957/2541	177
ภาคผนวก จ คำพิพากษาฎีกាដ้วยที่ 455/2542	180
ภาคผนวก ฉ คำพิพากษาฎีกាដ้วยที่ 1717/2543	183
ภาคผนวก ช คำพิพากษาฎีกាដ้วยที่ 7233/2549	187
ภาคผนวก ซ คำพิพากษาฎีกាដ้วยที่ 5547/2550	190
ภาคผนวก ฌ คำพิพากษาฎีกាដ้วยที่ 3577/2551	194

สารบัญตาราง

ตารางที่

ตารางที่ 3.1 อัตราโทษตาม Criminal Justice Act 2003	53
ตารางที่ 3.2 ความคิดเห็นสนับสนุนและตัวแย้งในเรื่องหลักความรับผิดโดยเด็ดขาด	69
ตารางที่ 3.3 กฎหมายที่บังคับใช้ในความผิดทางเพศเกี่ยวกับเด็กในประเทศสหรัฐอเมริกา	74
ตารางที่ 3.4 บทบัญญัติความผิดทางเพศในประเทศสหรัฐอเมริกา	85
ตารางที่ 3.5 เกณฑ์อายุที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายในประเทศสหรัฐอเมริกา	94